

Конгрес
Українських
Націоналістів

Здобудеш Українську Державу,
або згинеш у боротьбі за Неї
Декалог українського націоналіста

НАЦІЯ І ДЕРЖАВА

e-mail: nacija@ukr.net www.nacija.org.ua 6 – 12 грудня 2005 року № 49 (109)

КОНГРЕС УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ ЙДЕ НА ВИБОРИ В "БЛОЦІ ЮЩЕНКА "НАША УКРАЇНА"

3 грудня 2005 року відбувся IX Збір Конгресу Українських Націоналістів.

Збір прийняв рішення про участь Конгресу Українських Націоналістів у виборах 2006 року в складі політичних партій "Блок Ющенка «Наша Україна»; сформовано та затверджено список кандидатів у народні депутати України від Конгресу та список делегатів на міжпартійний з'їзд політичних партій, що входять у "Блок Ющенка "Наша Україна", який відбудеться 17 грудня 2005 року в м. Києві.

Збір прийняв Заяву з приводу конституційної реформи.

РІШЕННЯ IX ЗБОРУ КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

ПРО УТВОРЕННЯ ВИБОРЧОГО БЛОКУ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ

Заслухавши доповідь Голови Конгресу Українських Націоналістів Олексія ІВЧЕНКА щодо утворення виборчого блоку, IX Збір Конгресу Українських Націоналістів ухвалив рішення:

I. Утворити виборчий блок з такими партіями:

1. Партія Народний Союз Наша Україна;
2. Народний Рух України;
3. Партія промисловців і підприємців України;
4. Партія Християнсько-демократичний Союз;
5. Українська республіканська партія "Собор"

Повна назва: Виборчий блок політичних партій "Блок Ющенка "Наша Україна": Політична партія "Народний Союз Наша Україна", Народний Рух України, Партія промисловців і підприємців України, Конгрес Українських Націоналістів, Партія християнсько-демократичний Союз, Українська республіканська партія "Собор".

Скорочена назва: "Блок Ющенка "Наша Україна".

II. Уповноважити Голову Конгресу Українських Націоналістів Олексія ІВЧЕНКА укласти угоду про утворення виборчого блоку політичних партій.

Голова Конгресу Українських Націоналістів Олексій ІВЧЕНКО
м. Київ, 03 грудня 2005 р.

СПИСОК КАНДИДАТІВ У ДЕПУТАТИ ВІД КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ ДО СПИСКУ ВИБОРЧОГО БЛОКУ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ "БЛОК ЮЩЕНКА "НАША УКРАЇНА"

1. Олексій Івченко
2. Євген Гірник
3. Валерій Келестин
4. Андрій Лопушанський
5. Володимир Шульга
6. Віталій Гресько
7. Степан Брацюнь
8. Володимир Борейчук
9. Микола Пшевлоцький
10. Володимир Чибрас
11. Олександр Сич
12. Богдан Червак
13. Михайло Вовк
14. Богдан Борович
15. Богдан Дяків
16. Ігор Кривко
17. Олег Максимович
18. Микола Янчук
19. Віталій Гусар
20. Ігор Токар
21. Іван Панькуш
22. Михайло Мохналь
23. Марія Олійник
24. (Представник Всеукраїнського Братства ОУН-УПА)
25. Любов Гафінова
26. Роман Висоцький
27. Валентина Кривда
28. Роман Дідусь
29. Сергій Сахацький
30. Петро Ференц
31. Олег Кушлик
32. Василь Попович
33. Юрій Якусевич
34. Микола Крук
35. Віктор Лютик
36. Василь Овчарук
37. Ганна Багрянцева
38. Костянтин Філімоненко
39. Дмитро Паламарчук
40. Валерій Плисак
41. Роксолана Лемик
42. Микола Андрейчук
43. Олег Глинський
44. Євген Рій
45. Михайло Заболоцький

нація і держава
06.12 – 12.12. 2005 р.

ЗАЯВА Дев'ятого Збору Конгресу Українських Націоналістів з приводу конституційної реформи

26 листопада в Україні офіційно розпочалася виборча кампанія. Для українського суспільства результати виборів до Верховної Ради і до місцевих рад мають винятково важливе значення. Конгрес Українських Націоналістів висловлює сподівання на те, що вибори покладуть край нинішній політичній нестабільності і дозволять сформувати українську патріотичну владу.

Вибори наступного року є винятково важливими для Конгресу Українських Націоналістів, який зробив надзвичайно вагомий внесок у перемогу Президента Віктора Ющенка. Ми отримали реальний шанс на представництво українських націоналістів, членів нашої партії на всіх щаблях влади – від Верховної Ради до депутатів рад місцевого рівня та у виконавчих структурах влади. Вперше в нашій історії ідеологія українського націоналізму може стати загальнодержавною. Сьогодні настав час будувати національну українську державу, за яку боролися і гинули мільйони українських патріотів у найчорніші часи тоталітарного мороку.

Разом з тим, Конгрес Українських Націоналістів вважає, що нині існує загроза для нашої незалежності. Ми висловлюємо занепокоєння з приводу внесення змін до Конституції нашої держави – т. зв. політичної реформи, яка може набрати чинності з 1 січня 2006 року. Ми вважаємо, що зміна конституційного устрою України, якою передбачено перехід від президентсько-парламентської до парламентсько-президентської форми правління, не сприятиме гармонізації взаємин у суспільстві, а навпаки, дестабілізуватиме становище, і несе в собі серйозні загрози і випробування для нашої держави.

Як відомо, потреба прийняття змін до Основного Закону виникла тоді, коли режим Кучми відчув для себе серйозну небезпеку втрати влади. Саме тоді з ініціативою проведення т. зв. політичної реформи виступили лідери трьох політичних сил: КПУ, Соцпартії і СДПУ(о). Бізнесово-політичні клани, які набрали сили за часів режиму Кучми, сподівалися, змінивши структуру влади, таким чином зберегти за собою можливість і надалі безконтрольно управляти країною і безкарно грабувати її національні багатства.

Конгрес Українських Націоналістів вважає, що наше суспільство справді потребує внесення змін до чинної Конституції. Однак метою політичної реформи повинна бути гармонізація діяльності гілок влади в державі. Це мусить бути зроблено не на догоду тій чи іншій політичній силі, а виходячи з інтересів Українського Народу та його держави.

Також хочемо нагадати, що згідно зі статтею 5, частини 3 Конституції України, „право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить винятково народу і не може бути узурповано державою, її органами або посадовими особами". Це означає, що лише український народ має право безпосередньо, шляхом проведення всеукраїнського референдуму, визначати конституційний лад в Україні, а також змінювати його шляхом внесення змін до Основного Закону.

Звертаємо також увагу на те, що існує роз'яснення Конституційного суду України від 12 жовтня нинішнього року, в якому говориться, що зміни до Конституції, які стосуються конституційного ладу, повинні затверджуватися на всеукраїнському референдумі.

З цього приводу свою позицію, яку повністю підтримує Конгрес Українських Націоналістів, висловив Президент України Віктор Ющенко. Глава держави вважає, що кожна зміна до Конституції повинна пройти шлях відкритої дискусії та полеміки в суспільстві.

Варто наголосити на тому, що згідно з соціологічними опитуваннями дві третини громадян України не обізнані зі змістом та завданням політреформи, і тому не підтримують її проведення.

Конгрес Українських Націоналістів вважає, що в цей складний період державного становлення Україні потрібна міцна президентська влада. Прийняття змін до Конституції призведе до розбалансування гілок влади і її диверсифікації. Антиукраїнські сили, які роблять усе для того, щоб не допустити зміцнення Української держави, отримають додаткові можливості для дестабілізації становища і суспільної конфронтації. Суспільно-політична ситуація в країні, яка на сьогодні є напруженою, може ще більше загостритися.

Конгрес Українських Націоналістів звертається до Президента з проханням скористатися наданими йому як главі держави народом повноваженнями і відповідно до чинного законодавства України вжити належних заходів з тим, щоб не допустити впровадження політичної реформи без згоди на те головного джерела влади – Українського Народу.

Ми вважаємо, що зміни до Основного Закону можуть бути внесені лише визначеним у Конституції шляхом проведення всенародного референдуму.

Слава Україні!

Голова Конгресу Українських Націоналістів
Олексій ІВЧЕНКО

ДОПОВІДЬ ГОЛОВИ КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ ОЛЕКСІЯ ІВЧЕНКА

Шановні делегати та гості Дев'ятого Збору Конгресу Українських Націоналістів!

Дев'ятий Збір Конгресу Українських Націоналістів ми проводимо у надзвичайно важливий час – 26 листопада в Україні офіційно розпочалась виборча кампанія. З першого січня 2006 року вступає в дію політична реформа. Від результатів виборів, які відбудуться наступного року, значною мірою залежить напрямок магістрального розвитку України – чи це буде шлях розбудови України як європейської цивілізованої держави, а чи нам знову, вкотре в нашій історії, доведеться змагатися з антиукраїнськими силами – як в Україні, так і за її межами, відстоюючи нашу незалежність.

Вибори наступного року для Конгресу є винятково важливими – маючи народного Президента, Конгрес Українських Націоналістів отримав реальний шанс на представництво українських націоналістів, членів нашої партії на всіх щаблях влади – від Верховної Ради до депутатів рад місцевого рівня та у виконавчих структурах влади. Адже вперше Конгрес перебуває не в опозиції до влади. Вперше ми маємо реальні шанси прийти до влади. Вперше в нашій історії ідеологія українського націоналізму може стати загальнодержавною. У своєму виступі на попередньому, Восьмому Зборі я говорив про те, що Конгрес Українських Націоналістів повинен стати локомотивом націоналістичних сил в Україні, потужною партією, спроможною вести боротьбу за владу і отримати її. На сьогодні ми стали такою силою. Ідеї націоналізму почали сприйматися у нашому суспільстві, український народ у більшості своїй усвідомив себе великою нацією. Нацією, яка має героїчне минуле і велике державне майбутнє. І з кожним днем число прихильників ідеології націоналізму, число прибічників Конгресу Українських Націоналістів в Україні зростає.

Минулого року на київському Майдані та на майданах різних міст України ми спільно протестували проти злочинного кучмівського режиму. Разом з мільйонами наших співвітчизників ми подали рішучий голос протесту проти купки чужих для українського народу олігархів, які намагалися „приватизувати" Україну. Ми мужньо захищали своє право на вибір, рішуче відстоювали право на свободу. Ми боролися і перемогли! При цьому Конгрес Українських Націоналістів вніс надзвичайно вагомий внесок у перемогу Президента Віктора Ющенка.

Упродовж року, який минув після президентських виборів і який був надзвичайно складним і для нашого суспільства, і для нової влади, Конгрес Українських Націоналістів був і залишається для народного Президента Віктора Ющенка надійною опорою. Сьогодні, в час нових і не менш складних випробувань, ми повинні підтримати твердий український курс нашого Президента, підставити йому наше плече, а не підставити ногу, як це зараз робить дехто з його недавніх соратників. Мусимо подбати про те, щоб наповнювати владу національним змістом, щоб на всіх рівнях формувати справді українську владу.

Саме виходячи з цього, на засіданні Головного Проводу Конгресу Українських Націоналістів мені як голові Конгресу було надано повноваження від імені Головного Проводу вести переговори з іншими політичними партіями і блоками національно-патріотичного спрямування щодо утворення потужного блоку державницьких сил. Як ви знаєте, 25 листопада відповідну угоду про створення блоку Віктора Ющенка „Наша Україна" підписали, крім мене, також лідери "Народного Союзу Наша Україна", Партії промисловців і підприємців, Народного руху України, Української Республіканської партії "СОБОР" та Християнсько-демократичного союзу. Утворено політичну коаліцію, яка на парламентських виборах і після них буде підтримувати чинного Президента. Стратегічною метою цього блоку, окрім перемоги на парламентських виборах, є також утворення парламентської більшості і, відповідно, формування наступного уряду та інших гілок виконавчої влади.

На сьогодні проведено переговори і досягнуто домовленості про участь членів Конгресу як у виборчій кампанії, так і в делегуванні кандидатів у депутати рад усіх рівнів – від Верховної до сільських і селищних рад. Ми створюємо координаційний штаб, який буде функціонувати за місцезнаходженням центрального офісу по вул. Антоновича 3-Б. Головним завданням штабу буде організація, підтримка і консультації наших кандидатів, представників Конгресу на місцях.

Повертаючись до головного питання – стосовно вибору формату нашої участі на виборах, хочу сказати ось що. Перш ніж був поставлений підпис від Конгресу під угодою, якою зафіксовано створення блоку „Наша Україна", ми доклали максимальних зусиль до створення громадсько-політичного об'єднання „Національний вибір". Ми вважаємо, що це був абсолютно правильний і своєчасний крок. По-перше, ми разом з нашими політичними партнерами – Організацією Українських Націоналістів під проводом Миколи Плав'юка, Організацією Українських Націоналістів під проводом Андрія Гайдамахи і Всеукраїнським Братством ОУН–УПА – задекларували утворення потужного блоку на правому фланзі українського політичного спектру. Головний провід Конгресу також звернувся до Української народної партії, Народного руху України, Української республіканської партії „СОБОР" з пропозицією взяти участь у формуванні спільного блоку правих сил для участі у виборчій кампанії 2006 року. З тих чи інших причин цього здійснити не вдалося, однак ми вперше після тривалого періоду непорозумінь нарешті досягли консолідації зусиль націоналістичних сил. В цьому напрямку ми плануємо продовжувати свою діяльність і сподіваємося на розуміння і підтримку з боку наших партнерів-націоналістів. Також важливим є те, що створення „Національного вибору" виштовхує на задвірки різних політичних шахраїв і провокаторів, котрі, як це було раніше, могли б компрометувати і дискредитувати ідеї українського націоналізму. Від імені „Національного вибору" ми кажемо „Ні!" цим сумнівним особам легкої політичної поведінки. Українські націоналісти ніколи не слугували знаряддям у чужих антиукраїнських руках, а всім, хто таким чином намагається якось позиціонувати себе націоналістом, ми вказуємо на їхнє місце – на смітнику історії. Зі свого боку я заявляю, що Конгрес Українських Націоналістів зробить усе для того, щоб не допустити з боку цих сил шахраювання на правому електоральному полі.

Впевнений, що після проходження до парламенту ми зможемо гідно представляти націоналістичні сили у майбутній Верховній Раді.

Ми також вели переговори з головою Української народної партії Юрієм Костенком щодо консолідації зусиль на виборах. Голові Української народної партії я особисто пропонував формування правого блоку на умовах пропорційного представництва від Конгресу та УНП у виборчому списку. Але позиція Юрія Костенка з цього приводу була дещо іншою: спочатку місця у списку мають посісти діючі народні депутати від УНП і КУН, а потім – інші. Як відомо, Українська народна партія у Верховній Раді представлена значно більшим числом народних депутатів, ніж ми. Зрозуміло, що на подібних, нерівноцінних для нас умовах ми не могли погодитися формувати блок з Українською народною партією.

Чи мали б ми шанс пройти до парламенту у випадку, якби йшли на вибори самі? Так, але цей шанс є дуже малий і вимагає з нашого боку колосальних зусиль, у тому числі і фінансових. На мою думку, самостійно КУН ще не готовий йти на вибори. Для того щоб йти на вибори окремою політичною силою, ми повинні мати не менше 100 тисяч членів партії і не менше 30 тисяч сільських і селищних осередків, а також ширше представництво у виконавчих структурах. Поки що ми не маємо подібних показників.

Крім того, слід зважати на те, що частина нашого потенційного електорату підтримала б блок Віктора Ющенка „Наша Україна", ще частина – Український Народний блок Юрія Костенка. Ризикувати для того, щоб програти вибори, ми не маємо права. Програємо не лише ми. Втратить і Україна, у вищому законодавчому органі якої в такому випадку не буде представлена націоналістична ідеологія.

Тому, на мою думку, Головний Провід Конгресу Українських Націоналістів прийняв єдино правильне рішення: йти разом з Президентом, підтримати його у цей надзвичайно складний час. Ми не можемо стояти осторонь чи дбати на словах, як це робить дехто, про якусь ідеологічну чистоту. Нині не час для теоретичних дискусій про напрямки в ідеології. Зараз треба вирішувати конкретні практичні завдання. Якщо ми впораємося з ними, тоді ми зможемо розбудовувати ідеологічні засади. Крім того, не слід забувати про те, що, починаючи з першого січня наступного року, вступає в дію політична реформа, після якої повноваження Президента будуть суттєво звужені. У випадку формування у парламенті антипрезидентських сил виникне загроза втрати державності. Тому саме нині — час для рішучих і відповідальних дій. Ми можемо і повинні йти у владу і реалізовувати не на словах, а на ділі нашу програму. Сьогодні маємо шанс будувати національну українську державу, за яку боролися і гинули мільйони українських патріотів у найчорніші часи тоталітарного мороку.

Тепер стосовно закидів, які іноді лунають з нашого партійного середовища, про те, що у блоці

нація і держава
06.12 – 12.12. 2005 р.

Ющенка на нас знову, як і минулого разу, будуть дивитися як на молодших партнерів. Пам'ятаєте, як нам справді важко і непросто було стати засновником виборчого блоку Віктора Ющенка „Наша Україна" в 2002 році. Одразу скажу, що нині ситуація є принципово іншою: Президент звернувся до нас як до політичної сили і запропонував Конгресу стати засновником блоку Ющенка „Наша Україна". Президент сподівається на нашу грунтовну і надійну підтримку. На сьогодні ми – рівноправний партнер-фундатор блоку Ющенка „Наша Україна".

Шановні друзі! Час, у якому ми живемо і працюємо, потребує від усіх нас високої відповідальності, зваженості, мудрості, вимагає державницького підходу і розуміння тих непростих суспільно-політичних процесів, які відбуваються в країні. Після виборів будуть формуватися новий Кабінет Міністрів, місцеві органи виконавчої влади. Конгрес Українських Націоналістів висловлює сподівання, що за результатами наступних виборів обличчя української влади суттєво оновиться, оздоровиться, остаточно позбудеться рудиментів кучмівського минулого чи якихось вимушених кадрових компромісів, які нерідко дискредитують Президента і його команду. Надзвичайно важливо, щоб наші представники, українські патріоти увійшли до органів майбутньої влади на всіх рівнях, починаючи від сільської та селищної рад.

Ми чудово розуміємо, що перед українською владою стоять важливі завдання, які необхідно вирішувати вже наступного року. Усіх нас чекають нові випробування. Антиукраїнські сили прагнуть реваншу. Ці сили намагаються використати кожну помилку, кожен хибний крок нової влади для того, щоб послабити її, щоб сіяти зерна зневіри і розчарування серед виборців. Разом з тим, ми висловлюємо сподівання на те, що парламентські вибори наступного року в Україні покладуть край нинішній політичній нестабільності, що позитивно вплине й на соціально-економічні показники. Вже в короткому часі після зміни урядової команди бачимо паростки оздоровлення економіки. Лише за жовтень зафіксовано зростання реального валового внутрішнього продукту на 2,2%, на 2,4%, за результатами жовтня, виросло в Україні промислове виробництво.

Незаперечним досягненням нової влади слід визнати значний поступ у напрямку демократизації суспільства, свободи слова і незалежності засобів масової інформації. Україна твердо взяла курс на Європу, діалог з якою поглиблюється. Взаємини між Україною і Європейським Союзом стають все тіснішими. Як відомо, Євросоюз, підписавши відповідний протокол, підтримав надання Україні членства у Світовій організації торгівлі. Також Україна політично отримала статус країни з ринковою економікою. На черзі – продовження переговорів про спрощення візового режиму між Україною і країнами Євросоюзу. Продовжуються реформи у військовій галузі, в основу яких покладено перегляд стратегічних пріоритетів розвитку Збройних сил України у площині максимального наближення їх можливостей до вимог Північноатлантичного альянсу і забезпечення необхідного рівня готовності до виконання спільних завдань з майбутніми союзниками по НАТО.

Шановні друзі! Головним завданням найближчого майбутнього Віктор Ющенко називає перемогу пропрезидентських сил на парламентських виборах і вважає, що вони мають усі шанси перемогти. Запорукою для нашої перемоги є консолідація політичних сил, які стоять на державницьких позиціях. Конгрес Українських Націоналістів як провідна організована сила українського націоналістичного руху в державному будівництві послідовно відстоює принцип верховенства інтересів української Нації і української Держави. У цей важливий і відповідальний для країни час ми виступаємо за консолідацію тих політичних сил, для яких Українська Держава і її національні інтереси – понад усе.

Разом – ми сильні.

Хочу нагадати слова з нашого Гімну Українських Націоналістів:

Доволі нам руїни і незгоди,
Не сміє брат на брата йти у бій,
Під синьо-жовтим прапором свободи
З'єднаєм ввесь великий нарід свій.
Слава Україні!

Виступ заступника голови ОУН(р) Олександра Сича

Вельмишановний пане Голово Конгресу!

Дорогі подруги і друзі!

Від імені Проводу Організації Українських Націоналістів з-під стягу Степана Бандери вітаю всіх учасників IX Збору Конгресу Українських Націоналістів, а також все членство КУН з цією непересічною подією в житті партії. Ми раді, що партія, у витоках якої стояла ОУН, набирає все більшої ваги в політичному житті українського суспільства, а організований український націоналізм успішно опановує методи парламентської боротьби.

Вчергове, як і перед всіма попередніми виборами, ми постаємо перед категоричним твердженням – вибори 2006 р. є вирішальними для долі України. Хтось, не володіючи системним баченням розвитку процесів в Україні за роки її незалежного існування, скаже – чергове нагнітання пристрастей. Однак насправді ці вибори, як і всі попередні, багато важать для долі України. Бо кожний рік в її новітній історії – це боротьба за поступ вперед і кожні вибори – це та рубіконова межа, на якій відстоюються досягнення та формується плацдарм для розвитку національної перспективи.

Сьогоднішній етап боротьби за Українську державу характерний боротьбою за наповнення її українським національним змістом. Цей етап вимагає якісно нових рис українського націоналіста. Розвиток політичної ситуації ще не виключає поготівля виступити на її захист з крісом напереваги – як і наші попередники з ХХ століття, але вже вимагає того образу націоналіста, який відповідає новітнім умовам боротьби.

Сьогодні основні акценти вже змістилися в сферу інтелектуалізації наших дій. Сьогодні український націоналіст – це, перш за все, інтелектуал, інтелігент, дипломат, людина честі і справедливості, яка своїми знаннями і досвідом готова захистити інтереси Української нації у кожній сфері її життєдіяльності – суспільно-політичній, соціально-економічній, культурно-духовній. Провід ОУН(р) висловлює сподівання, що IX Збір КУН запропонує до найвищого законодавчого органу держави націоналістів саме такого формату.

Українські націоналісти вступають у парламентську боротьбу в час тотальної прагматизації суспільних цінностей і суцільного нехтування нормами політичної моралі. Українська національна ідея – це категорія, що не вимірюється мільйонами чи тоннами, тобто звичними для такого часу категоріями. Вона відсунута на маргінес політичних передвиборчих програм і перетворилася на засіб технологічних спекуляцій. Від нас, українських націоналістів, залежить, чи українські цінності матимуть право на існування в Українській державі, і від нас залежить, чи парламент, Президент і уряд України будуть українськими!

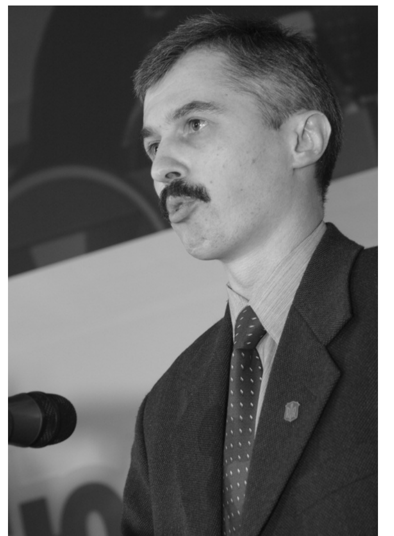
Провід Організації Українських Націоналістів висловлює сподівання, що висунуті IX Збором КУН кандидати в народні депутати нестимуть до українського парламенту і загалом в українську політику національну ідею і високі принципи націоналістичної моралі!

Вважаємо, що основним нашим спільним досягненням за останні декілька місяців співпраці є створення громадсько-політичного об'єднання «Національний вибір» як оптимальної форми націоналістичної консолідації. Провід ОУН(р) висловлює готовність продовжувати цю лінію співпраці аж до рівня створення такої потужної об'єднаної націоналістичної сили, яка стане самодостатнім і впливовим учасником президентських виборів 2009 р. та парламентських виборів 2010 р. Ми сподіваємося на те, що дії КУН в напрямку націоналістичної консолідації будуть адекватними до наших зусиль, напрацьовані здобутки не зніевелюються, а сьогоднішній Збір КУН своїми рішеннями надасть їхньому розвитку нового імпульсу.

Слава Україні! Героям Слава!

Виступ заступника голови ОУН(м) Богдана Червака

Шановний Голово Конгресу Українських Націоналістів!

Шановні делегати з'їзду Конгресу Українських Націоналістів!

Подруги і друзі!

З'їзд однієї з найбільших українських націоналістичних партій відбувається у переддень політичного випробування для нашої держави – виборів нового складу парламенту та органів місцевого самоврядування. У березні наступного року суспільство отримає відповідь на головне питання порядку денного – що для нас помаранчева революція: крок до національної свободи чи лише історичний епізод, що призвів до чергової заміни влади?

Ми, українські націоналісти, переконані, що мільйони наших співвітчизників, які рік тому стояли на Майдані, прагнули одного – жити не лише в незалежній демократичній країні, а передусім – державі української нації, де українська мова, культура, традиції і мораль стануть визначальним чинником національного прогресу. Ми були переконані, що перемога революції неодмінно наблизить націю до національного ідеалу. Ми – не помилилися. Проте очевидною стала інша правда: остаточна перемога нації відбудеться тоді, коли помаранчева революція переросте в революцію Українську. Це може відбутися нескоро, а може вже в березні наступного року, коли у Верховній Раді України вперше за багато років з'явиться активна, віддана національній ідеї група людей, спроможних запропонувати суспільству власне національний вибір, якого так уникав режим Кравчука і Кучми.

Що означає національний вибір? Це передусім жорстке й неухильне відстоювання національних інтересів у всіх сферах державного життя.

Ми не допустимо надання російській мові статусу другої державної, бо це смерть для нації.

Ми доможемося державного визнання ОУН і УПА, бо неможливо жити в незалежній державі, знаючи, що ті, хто зі зброєю в руках боровся за неї, й надалі перебувають на правах другосортних громадян.

Ми не допустимо входження України в так званий ЄЕП, бо нове московське ярмо не личить революційній нації.

Врешті, ми зобов'язані зробити все, щоб національний вибір став вибором усього суспільства, бо лише тоді Україна стане справді національною державою, про яку мріяли наші попередники і за яку змагається сучасне покоління українських націоналістів.

Чи під силу нам дати гідну відповідь викликам сучасності? Так, під силу. Бо ми зуміли досягти головного: консолідувати український націоналістичний рух. Те, що сьогодні КУН, ОУН, ОУН(р) та Братство ОУН і УПА разом, означає, що перемога буде неодмінно. Бо ніхто не встоїть перед націоналістами, які об'єдналися в єдину силу!

Від імені Проводу та членства Організації Українських Націоналістів вітаю Вас із проведенням Збору, який, переконаний, стане черговим етапом на шляху перемоги національного вибору!

нація і держава
06.12 – 12.12. 2005 р.

Виступ Голови Братства ОУН-УПА Карпатського краю Федора Володимирського

Від імені Головної Булави Всеукраїнського Братства ОУН-УПА, її голови Михайла Зеленчука і Братства УПА Карпатського краю хочу привітати вас за нашим християнським звичаєм – Слава Ісусу Христу і нашим повстанським привітом — Слава Україні.

Я представляю ту когорту ветеранів, які з 1942 року устами ОУН були покликані до збройної боротьби з двома потужними силами світу – німецьким фашизмом і большевицьким імперіалізмом

... і не чекали нагород.
Ми за Україну на смерть стояли
За поневолений народ.

Сьогодні, на 15-ому році нашої незалежності, Україна досі не повернулася до нас обличчям. Не так Україна, як наша Верховна Рада, наш Президент, за якого ми голосували і підтримували на Майдані під час помаранчевої революції.

Нам кажуть подати руку, примиритися. Кому треба, ми давно подали руку. Є таке Всеукраїнське об'єднання ветеранів, з яким підтримуємо зв'язки, співпрацюємо і робимо добрі справи. Але ми ніколи не подамо руку московським шовіністам, комуністам, тим катюгам, котрі нас катували, слідчим, начальникам тюрм, котрі є в іншій ветеранській організації, ненавидять Україну, нас з вами, українську націю.

Я думаю, що ми будемо підтримувати українських націоналістів, бо вони є найвищим ступенем патріотизму. Будемо підтримувати ОУН, боротися за нашу владу.

Ми і далі будемо працювати, щоб Україна була самостійною і вільною державою. Ми, ветерани, дуже раді, що в рядах Конгресу є молода генерація, молоді люди, які розміють, що таке мати свою державу, і як вона нам дорого дісталася.

Декотрі функціонери у Верховній Раді кажуть, що вона нам дісталася безкровно. Але це неправда. Згадайте: на одному Прикарпатті загинуло 16 тисяч вояків УПА і тисячі наших подруг, дружин командирів, які не хотіли здатися в полон, бо на них чекала смерть або каторжні роботи в Сибіру.

То хай же від Києва до Карпат живе самостійна соборна Україна!

Ми будемо вас підтримувати і пам'ятати слова відомої поетеси Лесі Українки:

Я на гору круту, кам'яную
Буду камінь важкий піднімать.
І, несучи вагу ту страшную,
Буду пісню веселу співать.

Слава усім борцям за волю України, які віддали своє життя за волю української держави!

Слава українській нації, слава Україні!

Виступ соратниці Романа Шухевича Дарини Гусяк

Ситуація, що склалася, дуже важлива для нашої держави. І ті ухвали, які ми сьогодні будемо приймати, робитимемо не для того, щоб висунути лише представників до парламенту, а й щоб зберегти Україну. Коли говорить наш голова, що нам вигідно йти на вибори у блоці з нашим Президентом України, бо це дає нам шанс отримати мандат, слід погодитися з цим. Не треба бути великим політиком, щоб зрозуміти, що дійсно не настав ще час, щоби націоналістичний блок йшов окремо на вибори.

Нам треба обирати єдиний шлях, який нам залишився – це йти у блоці „Наша Україна".

Закликаю усіх підтримати цю думку і відповідно проголосувати. Слава Україні!

Виступ члена Дніпропетровської ОО КУН Миколи Осипчука

Один з попередніх виступаючих сказав, що коли ми йдемо на вибори поза блоком НСНУ, то в нас буде дуже мало шансів. Хотів би запитати: а коли Українська Повстанська Армія починала свою боротьбу, то що, в неї шанси були більші? Особисто я розцінюю це як здачу позицій без боротьби взагалі.

Тепер щодо позиції Дніпропетровської організації. Україна має реальні проблеми. Всі ми про це знаємо. Ми бачимо поля, які заростають, бачимо заводи, які ще не всі працюють, бачимо катастрофічну демографічну ситуацію – ми вимираємо. А тепер замислимося: яким чином можна вирішувати проблеми. В першу чергу, повинна бути кадрова чистка. Кардинальна кадрова чистка, але не така, яка була в нас взимку і влітку. Не така кадрова чистка, яка відбулася в нас після виборів Президента. Поміняли голів райдержадміністрацій на їхніх заступників, у кращому випадку. Тобто на таких же злодіїв, які раніше розкрадали! Віктор Андрійович сам нам казав на Майдані, що це є бандитська влада. Виявляється, коли заступників поміняти на голів, вона перестане бути бандитською?

Плекаються ілюзії, що блок НСНУ зможе виграти парламентські вибори. Дійсно, відсотків 20 він може набрати. Що за цим? За цим піде блокування. З ким буде блокуватися „Народний Союз „Наша Україна"? Варіантів є тільки два: або з Януковичем, або з Юлією Тимошенко. Просто інших розкладів я більше не бачу. Значить, все це домовляння буде болісне і брудне. Сильної влади ми мати не будемо. Значить, ми хочемо йти в таку владу, де практично тільки номінально будемо представлені в парламенті, тобто ми може будемо мати кілька місць у Верховній Раді, але що від цього? Конгрес, ідеї націоналізму від цього виграють?

При такому розкладі ми просто будемо цапами-відбувайлами, за якими ховатиметься антинародний режим.

Замість того, щоб стати силою, навколо якої консолідуватимуться здорові сили, ми йдемо в це „болото". Які наслідки будуть для КУН? На жаль, прогноз невтішний. КУН при такому розкладі просто зникне з політичної арени.

З цього приводу я мав чимало розмов з представниками обласних організацій. І багато хто в цьому питанні бачить розкол.

Тоді виникає ще одне запитання: чому ми йдемо на блокування з цими силами? Кому це вигідно? Хто нас туди веде, вірніше, тягне? І ще: чи є в цій залі люди, які хотіли б бути могильниками для України? Я, наприклад, в такій ролі виступати не хочу.

Виступ Голови Етичної комісії КУН Ярослава Ульгурського

Звістка про те, що наш голова Олексій Івченко підписав угоду про створення блоку патріотичних сил України, застала мене в Києві. Коли я прибув в офіс Проводу, то побачив якісь такі стривожені обличчя присутніх. Я зразу все зрозумів, бо був до цього готовий.

Після розпуску уряду Юлії Тимошенко дуже багато українських патріотів розчарувалися, навіть злякалися. Були люди, в тому числі серед моїх рідних, які аж плакали, шкодуючи, що Юлія Володимирівна уже не Прем'єр-міністр. Ясна річ, світлі настрої, подаровані перемогою помаранчевої революції, почали згасати.

Але коли я почув, що Президент України пропонує всім патріотичним силам об'єднатися, то подумав: хіба не ми його обирали? І якщо ми себе називаємо синами і доньками України, якщо ми брати і сестри, а Президент є батьком нашим, то хіба ми в такі хвилини можемо ще роздумувати: підтримувати його чи ні?

Я, звісно, розумію противників такого кроку. Побував я на конференції КУН у Дніпропетровську, де зазначалося, що ми не можемо блокуватися з партіями, де так багато негативних, а то й ворожих нам елементів. Про це запитували мене і ті, хто телефонував з регіонів. Але вже тоді, відповідаючи людям, я запитував: а хіба було б краще, якби ті недобрі люди, а не ми, зайняли місця у Верховній Раді? Чому ми так легко зразу здаємося? Тому що там є такі люди, з якими я не хочу бути поряд? А хто знає, може, там буде чимало і добрих людей, які диктуватимуть свої умови гри?

Тож я вважаю, що змістовна доповідь нашого голови дає чітке розуміння того, в якій ситуації ми нині перебуваємо, куди ми маємо йти, і що на нас чекає. Як сказав доповідач, ми тепер справді не в тих умовах, що були на попередніх парламентських виборах. Я тоді мав дуже багато розмов з п. Славою Стецько, яка стала першою націоналісткою в Україні, якій довелося блокуватися. І коли створювався блок „Наша Україна", а її спершу не хотіли туди приймати, п. Слава так хвилювалася, що місця собі не знаходила.

Але зараз не та ситуація. Вже та шалена атака, яка ведеться проти нашого голови як керівника НАК „Нафтогаз України" і як політичного діяча, свідчить: вороги нації бояться, що націоналісти будуть у Верховній Раді, і все роблять, щоб зневажити його, щоб зняти його з посади. Підняли страшенний гвалт, побачивши злочин у тому, що представник українського міністерства їде в Росію з перекладачем! А як же ми маємо з ними розмовляти, якою мовою? Невже й далі маємо жити з почуттям меншовартості? Але ж, до речі, ви, шановні делегати, щойно одержали книгу Сергія Плачинди „Лебедія", де йдеться про те, що, як довели англійські вчені, ми первинна нація в Європі.

Сьогодні ми зібралися для того, щоб вирішити одне питання: бути чи не бути Україні? Не уподібнюймося ж до наших попередників, які часто в доленосні хвилини ухвалювали неправильні рішення. Сьогодні маємо бути з патріотичними силами, з нацією, з нашим Президентом. Іншого вибору у нас немає.

Виступ голови Харківської ОО КУН Богдана Дяківа

Від імені харківської делегації вітаю вас з IX Збором.

Нинішній момент проведення Збору – це серйозне випробування для нашої когорти націоналістів.

Саме після VIII Збору ми зіткнулися з тим моментом, що замість того, щоб об'єднувати державу, в нас почався розбрід і витіснення національних сил з різних управлінських служб, у тому числі на Харківщині. Була прийнята доктрина – українців до влади не пускати. І на сьогоднішній момент ця доктрина повністю діє. На мою думку, в цьому є і вина нашої партії. Тому що в нас немає сконцентрованої ідеологічної роботи серед населення. Ми цей момент пускаємо на самоплив. І бачимо, що це приносить нашій партії тільки від'ємні моменти. Відсутність у нашому Конгресі ідеологічного відділу, який має пропагувати і планувати дії наперед, а не йти позаду тих подій, які вже минули, дуже нам шкодять. Тому ми повинні створити в нашому Конгресі ідеологічно-аналітичний відділ, який би вказував нам дорогу, якою йшли б обласні, районні й інші організації. Без цього механізму ми не зможемо втілювати нашу політику, засади націоналізму в життя. Для прикладу: ще недавно на Харківщині було зареєстровано тільки дві організації, на сьогодні маємо вже більше 100. У нас є райони, в яких повністю зареєстровані всі сільські осередки. Ми плануємо, що за рік число членів КУН становитиме більше 3 тисяч осіб. Я вам повинен сказати, що Харків стане національною Меккою. Там є наші головні сили. Там є інтелектуали, які зможуть зробити крок уперед у розбудові національного руху. В наші ряди вступають активні, професійні, високоосвічені люди, які знають історію, філософію, а головне – вони є патріотами. Тут присутня Людмила Гур'єва, викладач харківського університету. Куди вона піде – там порядок, там реєстрація. За один місяць людина зареєструвала більше 20 осередків. Це що, не показник?

Зараз націонал-соціалісти в „Нашій Україні". Це на сьогодні водночас в нашій організації. Може, вона зніме свої „реактиви", і ми цьому будемо сприяти. Зараз прийняли рішення йти разом. Ми

кинемо всі сили, щоб зламати стіну протистояння. Воно має штучний характер. Я думаю, голова КУН Олексій Івченко допоможе нам у цьому. Найнебезпечніший момент, що ми кинуті напризволяще на місцевому й обласному рівнях. Там, де головні вороги сидять. І тому давайте поміркуємо, чому немає системи, яку маємо на виборах до Верховної Ради, на місцевому обласному рівні. Поки що питання відкрите. Я хотів би, аби наш Збір прийняв категоричне звернення до блоку: щоб пропорційна система працювала зверху донизу, – якщо вони не приймуть це рішення – не приєднуватися до них.

Шановні друзі! Я говорив, що національний вибір — це визнання вояків ОУН-УПА воюючою стороною. Я хочу ще раз, щоб ми сьогодні встали і сказали, що наші люди, які воювали за незалежність України, – це люди, перед якими вороги повинні стати на коліна. І слава цим людям. Вони були, є і будуть. І слава цим людям, які віддавали життя, які живуть сьогодні. Вічна їм слава! І ми повинні добиватися, щоб держава визнала їх воюючою стороною, і щоб всі ці почесні люди стали сьогодні героями України. І тільки тоді буде рух уперед.

Ми не повинні сприймати в нашій державі людей, які на кожнім повороті (комуністи-шовіністи, „регіони") кричать про антидержавну політику. Де наша прокуратура, де наша Служба безпеки? Це заклик до антидержавної діяльності. Чому вони не працюють? І це треба сказати нашому Президенту. За антидержавну діяльність згідно з Конституцією передбачена кримінальну відповідальність. Я думаю, що після цього Збору ми консолідуємося і підемо вперед. Якщо ми приймемо інші думки, то значить не працюємо для нашої держави.

Виступ головного редактора газети “Нація і держава” Миколи Гука

“Краще впадь, але не зрадь!” – ця моральна пересторога великого Каменяра і, без сумніву, націоналіста за духом, сьогодні стукає до моєї совісті.

Факт, що КУН планує на виборах-2006 блокуватися з космополітичною, ліберальною партією НСНУ, яка на провідних політичних посадах має одіозні фігури: Порошенка, Червоненка, Мартиненка, Безсмертного та низку інших, що серед народу заслужили собі недобру славу; яка розглядає Україну як багатонаціональну державу і проголошує принцип не національної, а політичної консолідації нації, ігнорує корінну в Україні націю, – не можна інакше розглядати як зраду націоналістами своєї мети – побудови Української Національної Держави, як зраду Декалогу Українського Націоналіста, як зраду заповітів Євгена Коновальця, Степана Бандери, Ярослава Стецька.

Підписаний Головою КУН і схвалений вчора Головним проводом Договір про утворення Політичного блоку Ющенка “Наша Україна” суперечить основним положенням Програми КУН, адже:

договір підписаний з партіями, більшість з яких за своєю суттю є ліберальними, а отже, ідеологічно чужими українському націоналізму. Програма КУН політичними союзниками та партнерами Конгресу в національно-визвольній боротьбі та державотворчій діяльності визначає тільки такі сили, які “борються за національне відродження і побудову УНД як держави Української нації”(Пр. КУН, р.IV). НСНУ таких засад не має. Отже, зневажено Програму партії.

З НСНУ нас діаметрально різнять підходи до вирішення питань обороноздатності, державотворення, зовнішньої і внутрішньої політики, економічного укладу життя держави. Ці ключові питання нас розводять по різні сторони політичних барикад.

НСНУ виступає за побудову багатонаціональної держави. Конгрес же бореться за побудову Української Національної Держави.

Сказаного, думаю, досить, щоби визначитись: позиція Блоку Ющенка – чужа націоналістам, і нам в тій компанії робити нічого. Висновок: Збір не тільки може, а зобов'язаний уневажнити рішення Головного проводу про утворення блоку з НСНУ. Це буде відповідальний крок і перед партією, і перед партнерами з “Національного вибору” і, головне, перед нацією, інтереси якої декларуємо, але не відстоюємо.

Позиції, на які нас кличе НСНУ, під гаслами: захистимо Ющенка і демократію та свободу; не допустимо реваншу біло-голубих; допоможемо виконати програму “10 кроків...”, – є фальшивими і не мають нічого спільного з націоналізмом. Свобода, яку Ющенко виставляє як найбільше своє досягнення на посту Президента, нині добиває українську націю, бо це є свобода вести пропаганду не українського, а чужинського способу життя, свобода гнобити українську мову і українську душу на догоду як Заходу, так і Сходу. Український народ, щоби користати з цієї свободи, не має жодних матеріальних підстав. Він був обкраденим, обдуреним, обезодоленим і таким залишається.

Не хочуть йти з НСНУ – БЮТ, СПУ, УНП, НПУ та ін. політичні сили, представників яких президент нагородив найвищими державними посадами, і які би з вдячності мали з ним йти. Але не йдуть, бо самі надіються урвати ще жирніший шматок, ніж мають, хоча ідеологічно мало чим різняться між собою.

Жодне із принципових наших положень і засад не позначені в Програмі Президента. Навпаки, глум над націоналізмом, його святинями і героями триває і за Ющенка.

А отже, пристати на позиції НСНУ КУН не може. Це нам не дозволяє зробити Програма партії, настанови провідників та теоретиків українського націоналізму.

Чи спроможні ми самостійно за підтримки “Національного вибору” подолати 3% бар'єр? Так. Але для цього всім нам треба працювати і працювати, а не виглядати манни небесної, як це майже цілий рік робив Конгрес. Треба обрати дієздатний Головний провід, бо старий зводить партію на манівці.

Націоналіст ніколи не має розчаровуватися. Націоналіст має завжди боротися і перемагати. Я вірю, що ви не поступитеся своїм званням українського націоналіста і залишитеся вірними прапору боротьби за щастя нації. Ми маємо змогу перемогти на цих виборах, закласти добрі підвалини для здобуття УНД.

Провідник Ст. Бандера дав нам дороговказ: "...в найважчих обставинах, здавалось би у найбезвиглядній ситуації можна і треба боротися за велику правду... Здійснення великої ідеї, що на її жертівнику українська нація склала вже стільки своїх найкращих синів і дочок і все більше й більше їх приносить, – буде колись нагородою Божої справедливості."

Велика Правда і Божа справедливість – це і є реалізація мети КУН – побудова Української Національної Держави. Це основоположне, святе, бо витікає з революційного гасла націоналістів – Здобудеш Українську державу, або згинеш у боротьбі за неї! Відступати від цього не маємо права.

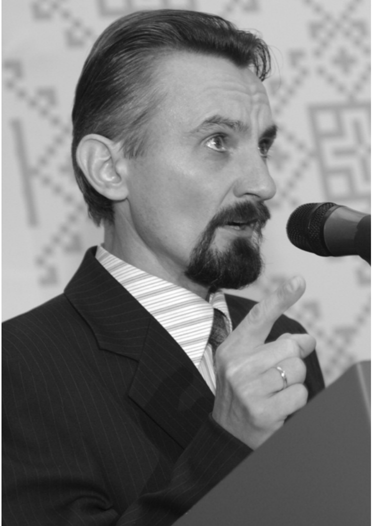
Ми переможемо навіть тоді, коли КУН піде на вибори самостійно і не отримає жодного місця в парламенті. Адже КУН тоді отримає: досвід боротьби; проведе широку пропагандистську кампанію ідей націоналізму і підготує грунт для наступних перемог; не дозволить виставляти націоналізм на посміховисько і осудження українського народу та світової спільноти і представляти його псевдонаціоналістам типу Р. Козака та глумитися з нього.

КУН програє, якщо піде на вибори в блоці так званих націонал-демократів і навіть здобуде 10 місць у парламенті (що є нереально). По-перше, така кількість депутатів не зможе впливати на рішення парламенту. По-друге, попри кожного одного депутата від КУН до парламенту пройдуть 9 від чужих нам сил і заправлятимуть там. Це в теорії. На практиці ще гірше – практично перша п'ятірка від КУН піде працювати в уряд, а їхні місця посядуть представники НСНУ і до них подібні. Ось і залишиться нам дуля під самий ніс. Таким чином Конгрес притягне на своїх плечах до парламенту представників чужих нам сил і себе лише збезчестить, а згодом знову кричатиме, що нас надурили, як це було на попередніх виборах, коли команда Ющенка поставила Славу Стецько в першу п'ятірку аж 11-ю.

Націоналісти завжди боролися поза межами можливого. Поза межами можливого маємо діяти і боротися ми. Тільки таку відповідь може дати націоналіст сьогодні на виклик часу.

Пам'ятаймо: Українські націоналісти ніколи не поступалися своїми принципами. Чистота Ідеї завжди була нашою наймогутнішою зброєю, а Україна – понад усе, і навіть понад власне життя. Сповідую це і під цим підписуюсь.

Виступ голови Бориславської МО КУН, члена Львівського обласного Проводу КУН Андрія Спаса

Слава Ісусу Христу!

Основні мої думки будуть побудовані на трьох постулатах, що були актуальними сто років тому, сьогодні і будуть актуальними в майбутньому.

Це:

1. Бог і Україна;
2. Нація і держава;
3. Націоналізм і сьогодення.

Я підтримую думки, висловлені в доповіді, позиції Головного Проводу, але жоден закон в Україні не спрацює, якщо не спрацює закон моралі. Як можна говорити про якесь ефемерне єднання між людьми, які порушують будь-які засади моралі.

Під час виборів Президента України Бориславська організація Конгресу перша зорганізувала віче на підтримку Віктора Ющенка, віддавала всі сили для перемоги. На жаль, після виборів ті люди, що сформували у нас НСНУ, включили мене в свої “чорні списки” і намагалися звільнити мене з роботи. То яка ж їхня мораль.

Властиво передаю вітання Збору від світової героїні, почесної громадянки міст Борислава і Львова, політв'язня з 34-річним стажем, довголітньої членкині ОУН, поетеси і вишивальниці Ірини Сеник, яка, продовжуючи думку Тараса Шевченка та Івана Франка написала:

„ Я знала,
я знала ще з рання,
Що навіть
найбільші страждання
Не приносять народові волі.
Її здобувають
На бранному полі...”

Для того, щоб перемагати, потрібно мати як людські, так і матеріальні ресурси. І якщо ми на сьогодні маємо достатньо людей розумних, працьовитих, патріотів, то наша матеріальна база ще не є достатньою.

Недостатньо ми розбудували свої партійні осередки на Півдні і Сході. Це видно по сьогоднішній реєстрації. І за це теж треба спитати з відповідальних осіб.

Чотири роки ми добиваємося від влади, щоб створити світлицю Ірини Сеник як лабораторію творчої молоді, а також приміщення для офісу осередка КУН, і постійно наштовхуємося на стіну нерозуміння. Ситуація була доведена до того, що почесний голова міської організації КУН Володимир Копись оголосив 2 листопада цього року сухе голодування. 4 листопада я був у голови облдержадміністрації Петра Олійника, який пообіцяв вирішити питання з світлицею Ірини Сеник і приміщенням для офісу КУН.

Минув місяць, а віз і нині там.

З кандидатами у народні депутати ситуація зрозуміла: думається там місця вже давно розподілені. Але треба вирішити питання на місцевому рівні — надати можливість на місцях створювати свої блоки.

Треба іти вперед
і ні на що не звертати уваги.
Молитися треба і вперед іти,
Усе лихе відмести.
Бог не давав нікому ще хрести,
які не в силі нести.

Тож несімо всі чесно свій хрест.

Слава Україні!

Виступ члена проводу Львівської ОО КУН Костянтина Іваночка

Я думаю, що гасло з духовного гімну України, якими ми починаємо і завершуємо літургію в церквах, дуже часто повторюємо в різних залах, варто і сьогодні повторити: „Боже, нам єдність подай!"

Сьогодні ми ще раз переконуємося, що ніщо не дається так важко, як мистецтво творення нового. Упродовж всіх років становлення нашої організації ми дуже часто вели складні дискусії, взаємні поборювання, полеміку з іншими політичними партіями, які себе теж вважали великими патріотами і не меншими націоналістами.

Я вважаю, що члени нашої організації мають бути стриманими і в словах, і в діях. Справжній націоналіст повинен мати гаряче серце і гарячу кров, але, в першу чергу, – холодну голову. Що стосується творення блоку патріотичних партій, то, на мою думку, ми почали переговорний процес запізно. Можна сперечатися з приводу того, хто зініціював цю справу, але це було б безперспективним змаганням у красномовстві. Якщо оцінювати позицію нашої партії щодо входження до політичного блоку Віктора Ющенка, варто було б вислухати представників наших матірних організацій. Їхня думка остудить надто гарячі голови.

Слава Україні!

Героям слава!

Виступ заступника голови КУН Володимира Борейчука

Ми пройшли довгий шлях до цього дня – до прийняття такого важливого і відповідального рішення. Пригадую, коли формувався блок Віктора Ющенка, а він був досить широким: були ліберали і ще з десяток інших партій, то пані Славу Стецько дуже непокоїло, що нас туди не хотіли приймати. Перед нашою головою поставили вимогу: звернутися до Народного руху, Української народної партії, до партії „Реформи і Порядок", партії Християнський народний союз із проханням дати згоду на те, щоб Конгрес увійшов до складу співзасновників блоку Ющенка „Наша Україна". Нас там не хотіли, але ми хотіли бути в тому блоці. І хоч тоді не дістали обіцяних місць у парламенті, але суттєво допомогли Ющенку перемогти на виборах. Якби він тоді не переміг з нашою допомогою, то не був би сьогодні Президентом.

Тепер народний Президент сам запропонував нашій партії стати співзасновником „Блоку Ющенка „Наша Україна".

Згадується і такий випадок. Коли виникла складна ситуація під час президентських виборів, Ющенко звернувся до Олександра Мороза, Юлії Тимошенко, інших політичних партнерів, щоб створити блок „Сила народу", бо сил „Нашої України" було замало для успіху. Він переміг і виконав свої обіцянки: сформував уряд, органи місцевої влади, де знайшов місця для своїх партнерів. Сьогодні Ющенко – наш Президент. Ми йому віримо.

Що застав Ющенко, ставши Президентом? Він застав Верховну Раду, місцеві ради, які були обрані з використанням кучмівського адмінресурсу, куди позалізали колишні секретарі райкомів компартії, які були налаштовані категорично проти Ющенка. Ющенко застав Україну, яка голосувала навпіл – за нього і за Януковича. І сьогодні він мусить трансформувати ту частину України в наше, українське русло. Бо українці, що перебували під впливом московської пропаганди, в тенетах російської церкви, – то наші брати, і вони мусять бути з нами. Якщо в його команді трапляється людина, яка раніше щось не те робила, то він не може її відсторонити, щоб вона йшла до Януковича і працювала проти України. Так зробив би кожен з нас на місці Ющенка, тому що він став Президентом не лише тих, хто за нього голосував, а й тих, хто голосував за Януковича, і тих, хто взагалі не голосував. Ситуація у державі складна, і ми маємо з розумінням ставитися до дій Президента.

Ви бачите, які відбуваються напади у Верховній Раді на нашого голову. Проти нього Партія регіонів, комуняки, „Батьківщина", СДПУ(о) – ті сили, які хочуть іншої України.

Ще один меч висить над нашою незалежністю – це політична реформа.

Якщо ми будемо виступати тільки з нашими ідеями, а переможуть „Регіони", комуна, соціалісти, „Батьківщина" – одержать конституційну більшість у парламенті, вони конституційним шляхом знищать Україну: нададуть російській мові офіційний статус, затягнуть нас в ЄЕП, а коли ми піднімемося, то вони запросять московський спецназ, щоб захистити конституційний лад в Україні. Наше об'єднання „Національний вибір" відразу надає національної ознаки блоку, в який ми вступаємо. Нас пропагують в засобах масової інформації, ми з Президентом, якого підтримували, і, очевидно, під час формування органів влади ті запевнення, які дав нам голова під час засідання Головного проводу, будуть дотримані Президентом. Ми можемо ставити питання: особистого „я" політичної партії чи України? Я вибираю Україну. Слава Україні!

Виступ заступника голови КУН, голови Львівської організації КУН Михайла Вовка

Я в партії з часу її заснування. Протягом 12 років я – депутат обласної ради по одному й тому ж округу. І я переконаний, що холодна голова справді дуже потрібна націоналістові.

Йде дискусія про доцільність нашої участі в тому чи іншому політичному блоці. Так, у нашому суспільстві відчувається незадоволення з приводу невирішеності багатьох проблем. Нам багато чого бракує, тож маємо самі створити все, що нам потрібно. І ми швидше прийшли б до мети, якби в уряд прийшло більше націоналістів, таких, як Олексій Івченко, про якого говорять щодня по радіо і телебаченню. КУН зараз такий, яким ми хотіли його бачити, друзі! Держава і народ, в першу чергу. Якщо ми так гаряче обговорюватимемо списки кандидатів у народні депутати України, то я тішуся від того, що Президент вживає слова „нація" і „мій народ". І сьогодні, шановні панове націоналісти, я хотів би дати оцінку нашим партнерам по блоку, але ми мусимо йти єдиною силою.

А ще ми забули про Медведчука і Януковича, забули за тих, які хотіли знищити наш народ, які хотіли довести нас до громадянської війни. Чому ми шукаємо один в одному ворогів, шановні друзі?

Коротко про органи місцевого самоврядування. Я пам'ятаю блок і брав у ньому участь, і був обраний депутатом до обласної ради, коли був Національний фронт. Але вертикаль була з Києва до самого низу. Я не розумію декого, хто був націоналістом, що в регіонах починаємо говорити за щось інше.

Декалог українського націоналіста є посвята, яку кожний з вас прийняв до виконання. Як уже сказано нашим Провідником, так і потрібно переконувати. Я підтримую таку позицію. Тому і звертаюся до вас.

Завершую свою промову і маю надію на те, що ми попрацюємо плідно на вибори до Верховної Ради, але я хотів би, щоб ми були одним цілим.

Напевно, ви сьогодні відчули, що ми не закриваємо наш Збір. Я звертаюся до світлих роздумів націоналістів. Запам'ятайте, що наші попередники були героїчними людьми. Я хотів би, щоб ви були сподвижниками тої великої ідеї, за яку вони боролися і віддали своє життя.

Слава вам і Слава Україні!

Виступ члена Тернопільської обласної організації КУН Миколи Кравчука

Настав черговий етап утвердження національної ідеї, реалізації віковічної мрії запорозьких козаків, національного пророка Тараса Шевченка, наших великих провідників Євгена Коновальця, Степана Бандери, Ярослава Стецька та багатьох інших кращих синів і дочок України — забезпечення незалежності нашої нації. Вперше за 14 років незалежної держави завдяки нашій праці, посильній потузі Головного проводу нашої організації в масштабі держави Президентом визнано Конгрес Українських Націоналістів як суб'єкт державної діяльності. Нас запросили до співпраці всупереч протестам тих, хто проти нашого співробітництва в складі політичної коаліції. Не всі позитивно ставляться до такого кроку. Тоді проаналізуймо нашу історію – те, що зроблено за 14 років незалежності. Ми, Конгрес Українських Націоналістів, багато зробили за цей час. Ми – носії національної ідеї, спадкоємці ОУН, яку ще в далекі 20–30-і роки минулого століття започаткував Євген Коновалець. І це коштувало йому життя. Слава Стецько у вільній, незалежній Україні продовжила його справу. Нам завжди було важко. Ще й сьогодні ОУН-УПА не визнано на державному рівні. Нас не хочуть допустити до влади. І сьогоднішня позиція партії підносить нашу діяльність на новий рівень. Це досягнення нашого керівництва і зокрема друга Олексія Івченка. Це наша перемога, хоч і маленька. Вона дасть нам можливість публічно проголошувати наші національні ідеї, реалізовувати наші програмні завдання через входження до влади. Я підтримую і те рішення, яке запропонував делегат з Борислава, що на різних рівнях ми маємо діяти, виходячи з місцевих особливостей. Приміром, на Івано-Франківщині надзвичайно сприятлива ситуація – там можна йти усім разом, бо Конгрес Українських Націоналістів домігся на цих теренах значних успіхів. Гірші справи на Тернопільщині. Але нове керівництво обласної організації КУН активізує роботу, тож можемо чекати на позитивні зміни.

Новий етап у нашій діяльності ставить перед нами нові завдання. По-перше, це консолідація навколо нашого Президента. Хто підтримав національну ідею? Віктор Ющенко. Хто скинув кучмівський режим? Віктор Ющенко. Хто підняв проблему визнання вояків УПА учасниками Другої світової війни? Віктор Ющенко. Таке складне питання не вирішується наскоком, занадто воно болюче. Але він все робить для його вирішення. Може, занадто мало досягнуто, але ми тепер можемо сказати у вічі йому правду, бо ми – члени однієї коаліції. Хто визнав Голодомор так, що вперше за 14 років на державному рівні було відзначено сумні роковини? Віктор Ющенко.

Сьогодні єдність навколо Президента – це одна з передумов перемоги на виборах. Успіх КУН в кампанії залежатиме від нас з вами, від того, наскільки ми зуміємо переконати народ, щоб він проголосував за наших кандидатів.

Ви ж подивіться, що діється. Національну ідею експлуатують усі, але допоки її не треба реалізовувати. Українська народна партія Костенка, наприклад, дійшла до того, що її лідер відійшов від національної ідеї і створив свій іменний блок. Я думаю, що сьогодні нам сам Бог помагає. І ми повинні консолідуватися й пам'ятати, що ефективно й плідно ми можемо домогтися перемоги, зміцнення України, розквіту її корінної нації. І заради цього ми маємо дійти згоди.

Виступ голови Дніпропетровської ОО КУН Юрія Берези

Мені дуже цікаво, коли ставиться питання про те, чи ми з Ющенком, чи ні? Ми відповідь дали ще у жовтні 2004 року. Підтвердили свій вибір на Майдані. Але питання стоїть: як ми підемо за Ющенка? І з ким ми підемо за Ющенка? Ми маємо піти окремою політичною силою, яка займе своє місце в політикумі України і буде справді дбати за українців в Україні. Я попросив би вас, шановні, приїхати на Січеславщину! На жаль, з нашого шановного Проводу за десять місяців ніхто до нас не приїжджав. А якби ви подивилися, то побачили б, що таке НСНУ на Січеславщині.

Я за те, щоб сьогодні ми ухвалили таке рішення, яке б забезпечило подальше зміцнення позиції нашого Конгресу. Питання підтримки чи не підтримки Ющенка ми вирішили вже давно – ще в 2001 році. Зараз стоїть проблема збереження партії.

Не ми приймали політичну реформу, але після першого січня партія стає політичним інститутом. У цій залі сидять кращі її представники... Давайте подумаємо над цим. Розпорошення наших сил у блоці „Наша Україна" призведе до того, що наша партійна структура не матиме представників у владі. Нам потрібно не менше 14 чоловік для того, щоб наша партія була політичним інститутом, який би не балачками, а законами будував Українську державу. Чому ж ми дійшли до того, що в останній момент намагаємося стрибнути у потяг, що веде до лібералізму? Це питання до керівництва Конгресу.

Ще раз повторюю: сьогодні не стоїть питання про підтримку Ющенка.

Зараз питання полягає в тому, чи буде КУН провідником ідеї Євгена Коновальця, Степана Бандери? Наше завдання сьогодні – згуртувати навколо себе всі праві політичні сили. І я вірю в нашу перемогу. Слава Україні!

Виступ заступника голови Конгресу Українських Націоналістів, керівника Івано-Франківської обласної організації КУН, народного депутата України Євгена Гірника

Шановні подруги, друзі!

Сьогоднішнє обговорення ситуації в Україні і в наших рядах проходить і проходило на засіданні Головного Проводу КУН досить бурхливо. Це добре, це значить, що організація жива, у ній пульсують кров і здорові думки, які бажають своєї реалізації.

Шановні подруги і друзі!

Багато емоцій з приводу боротьби УПА. Давайте перестанемо цією темою спекулювати. УПА — це герої, які боролися свого часу, і ми ще не віддали їм свого боргу. Але та ж сама УПА, чи її зачатки в 1941 році у складі Головного Правління, яке оголосив Ярослав Стецько, це був коаліційний уряд і там були представники, які зовсім не мали уявлення про націоналістів, навіть вороже ставилися до них. Або в кінці війни Українська Головна Визвольна Рада – це також коаліційний і уряд, і парламент одночасно. Але УПА діяла у військовий час, коли незалежність України виборювалася військовим шляхом. Зараз же українська Україна не здобувається військовим шляхом. У помаранчевій революції брали участь не тільки національ-демократи, а й просто державницьки орієнтовані сили. Ющенко на виборах здобув 52% голосів... Тут говориться про інтереси КУН як партії, як ідеологічної сили. Я належу до тих, хто з самого початку в КУН. Я всією душею переживаю, щоб КУН, взагалі українські націоналісти, посіли гідне місце в українському політикумі. Ми доклали дуже багато зусиль для створення виборчого громадсько-політичного об'єднання „Національний вибір". І це є перспектива, яку ми повинні зберегти для того, щоб націоналізм став політичною течією в Україні, без якої держава ніколи не стане Україною. А з другого боку, ось кажуть про самостійний вибір. Навіть якщо припустити, що ми докладемо усіх зусиль і станеться чудо, ми будемо мати 14 депутатів. Це буде таки мізерний вплив, який матимуть націоналісти на українську політику. Але цей варіант, на жаль, зараз малоймовірний. І слід віддати належне голові КУН, який успішно провів переговори для того, щоб українські націоналісти нарешті мали в парламенті принаймні свою депутатську групу. У проекті нашого звернення говорилося про роздрібненість сил в парламенті. Хоч як там пройдуть вибори, абсолютної більшості не буде мати жодна політична сила. І цю модель ми бачимо в сьогоднішньому парламенті, коли уряд Єханурова – це практично уряд меншості, і останнім часом вакханалія в парламенті призводить до того, що приймаються рішення, шкідливі для Української держави. І те останнє рішення Конституційного Суду, коли він ще був дієздатним, дає можливість народу України змінити ситуацію. І тому ми сьогодні виступаємо з ініціативою і закликаємо наших союзників не йти на вибори для тих фальшивих референдумів про НАТО і ЄЕП, які безпредметні, і з цього приводу немає ще ніяких підготовлених документів. Треба йти на референдум про відміну політичної реформи, щоб Президент мав владу і мав можливість збудувати українську Україну. Далі говориться про інтереси на місцях, на місцевих виборах. Згідний з представниками із Західної України, що жорстке закріплення блоку для нас невигідне. Але йдемо на те, щоб збалансувати це жорстке закріплення, бо ми фактично залишимо на призволяще тих самих представників зі Східної і Південної України, які при жорсткому закріпленні зможуть подолати перепони, що стоять і перед Дніпропетровською, і перед Харківською, і іншими владами, яких просто не допустять до виборів. І я не розумію представника Борислава, який говорить, що представник НСНУ викине просто націоналіста із виборів. Та Ви не вмієте нести свій націоналістичний хрест, не кажіть таких слів, бо Борислав з Вас буде сміятися.

Шановні друзі, в нас є холодні голови, палке серце і гаряча кров. Я впевнений, що націоналіст для того зараз потрібний, щоб підтримати українські державницькі інтереси. Можливо, комусь потрібні великі заворушення, власні амбіції, але націоналісту найперше потрібна Велика Україна, і заради того ми повинні зробити те, що сьогодні намічено. Я впевнений, що ми переможемо. Ми будемо мати свою фракцію в парламенті, ми переможемо на місцях і зробимо в перспективі український національний вибір, будемо мати Українську Соборну, Самостійну Державу.

Слава Україні!

ЗАКЛЮЧНЕ СЛОВО ГОЛОВИ КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ ОЛЕКСІЯ ІВЧЕНКА

Шановні друзі, делегати з'їзду, гості!

Добре, що в нас йде дискусія з питання, яке ми обговорювали і на Проводі, і на Зборі. Емоції присутні у нас всіх, і це дуже добре, але головне, щоб ці емоції йшли на користь нашої партії, на користь нашої держави, і погано буде, коли емоції ці будуть використовуватися за сценарієм ззовні. У деяких виступах пролунали слова про розкол і т. д. Шановні друзі, я вас прошу забути таке слово і ніколи його не вживати, бо якщо хтось буде часто вживати це слово, то в нас і в наших друзів виникне питання: чи це не ззовні іде розкол, як розкололи Народний Рух, Собор, ПРП?

І якщо хтось не знає, хто це зробив, я можу підказати. Це зробили і наші деякі колишні партнери. Але там патріотизмом і не пахне.

Багато протиріч було у ваших виступах. Ми то говоримо: давайте йти в ту владу, щоб упроваджувати нашу націоналістичну ідеологію, то кажемо: ні, нам не потрібна влада, ми маємо вмерти або нікуди не йти, ні з ким не йти. У мене постає ряд запитань. За Дніпропетровськ. Звертаються до нас наші друзі-дніпропетровці для того, щоб поставити на відповідальну посаду в Дніпропетровську одного з наших членів партії. Так сталося, що я зміг домовитися з п. Єхануровим, щоб цей пост зайняла наша людина, і в цей же час наша Дніпропетровська організація стоїть перед ОДА в Дніпропетровську з плакатами проти Єханурова. То де ж логіка: то давайте нашого у владу, а то взагалі – геть цю владу?

Шановні друзі, за логікою, виходячи з виступів наших друзів, які не пропонують Конгресу йти у владу, я повинен сказати тим людям, які завдяки нашій допомозі займають ряд ключових державних посад: йдіть з посади, ми будемо по-іншому захищати нашу ідеологію? Чи нашим друзям, які сьогодні є головами РДА, які є заступниками в ОДА, які є на інших посадах у владі і врешті-решт і собі сказати: давайте лишати цю владу! І тоді задаю питання: а що ми тоді зможемо зробити? Будемо ходити, як маргінали без прив'язі, робити те, що роб-лять провокатори, такі, як Корчинський, це ви пропонуєте? Битися і на майдані переконувати бійкою і таке інше? Це ви пропонуєте? Але згадаємо, звідки ці друзі приїхали? Зі школи КДБ, яку створили 1989 року. І для чого?

Невже комусь це незрозуміло? Комусь це підкидається сьогодні, і хтось намагається це пояснювати і доказувати, які ми є сьогодні сильні і великі, і як нам самостійно йти. Шановні друзі, не вводьте себе в оману і не вводьте всю партію у блуд. Давайте, реально дивитися на речі. Запитання: чи можемо йти самостійно? Який рейтинг нашої партії? Безумовно, можемо, але давайте оцінимо – пройдемо чи не пройдемо і якими будуть наслідки. За різними оцінками, на сьогоднішній день наш середній рейтинг 0,1%. Друзі, ображаємося, не ображаємося, хороші ми, погані, так є. Я особисто думаю, що щось приховується, що ви ж знаєте, як у нас робляться опитування. Але тим не менше, є те, що є!

Хочу сказати ще декілька слів за те, чи правильне рішення ми зараз будемо приймати на Зборі. Приймемо – значить, приймемо. Не приймемо – значить, ні. Кажу позицію свою. Я думаю, що це буде єдино правильне рішення нашого Збору і нашої організації. Весь час до Збору ми вели переговори з багатьма політичними силами і дійшли висновку, що іншого шляху, крім як йти з блоком НСНУ, немає. Чому? Та тому, що таким чином ми вперше в історії КУН і в історії націоналістів отримуємо націоналістичну групу в парламенті, реально отримуємо.

Всіх керівників партії запросив Президент і сказав: „Шановні друзі, давайте об'єднуватися, створювати коаліцію серйозних демократичних сил для отримання більшості в парламенті. Якщо ми цього не зробимо, то програє демократична Україна". Такими були його слова. Тому нас запросили як рівноправних партнерів–засновників блоку з самого початку, і ніхто нікуди нікого не заганяв.

Тепер стосовно того, що нам пропонують у блоці. На сьогоднішній день маємо засновників блоку, але двері відкриті і для інших партій. Нами висунуті такі умови: 15% загального виборчого списку. Це такі розрахунки: із 140 народних депутатів, які повинні пройти від блоку Ющенка, членів Конгресу буде приблизно 20—22 депутати. Одразу ж скажу, що не маю впевненості, що ми отримаємо всі 15%, але маю впевненість, що це буде не менше як 10%, тобто кожен 10-й у списку з 450 буде націоналіст. Якщо 140 народних депутатів, то це 14 реальних з Конгресу. А якщо врахувати, що з усієї когорти реально прохідних блоків і партій набирається в сумі 75—70%, то решта залишається до розподілу. Значить до тих 14 наших нардепів ще додається 5–6 місць. Ще така деталь, якщо говорити за списки далі. В списку блоку Ющенка сьогодні буде низка міністрів, губернаторів, урядовців. Це означає, що коли вони проходять у парламент, то більшість із них будуть знову в уряді, це 40–50 чол., значить знову вивільняться місця нардепів, і список буде посуватися. Якщо мені хтось зараз запропонує, що Конгрес отримає більше в іншому форматі, то я спочатку в це не повірю, а тоді скажу, що ця людина буде не щира в своїх словах.

Наступне, місцеві вибори. І тут наші можливості ще ширші, бо в таких областях, як Львівська, Тернопільська, Івано-Франківська, ми будемо ставити інші умови до списку, ми будемо домовлятися в цих областях щодо пропорцій 50% на 50%. А це значить, що ми тут маємо можливість максимально прийти до влади. Колосальні можливості у нас тут є.

Кілька слів про те, що ми об'єднуємося з лібералами. Тут друг Гірник сказав правильно щодо урядових коаліцій ОУН в 1941 р. і в 1944 р. Не відповідні або неприйнятні прізвища у списку НСНУ, можливо, будуть, але ж це коаліція, а не члени нашої партії. У списку БЮТ є зовсім неприйнятні люди, але тим не менше ви чомусь про це мовчите. Вам підкидають, а ви товчете один одного в середині. Але я не хочу, щоб наші друзі були використані в такому сценарії. Я хочу, щоби ми були єдині і в цій єдності здобули перемогу.

Слава Україні!

Героям слава!

нація і держава
06.12 – 12.12. 2005 р.

КАЛЕНДАР ОСНОВНИХ ДАТ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ВИБОРІВ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

5 грудня (не пізніш як за 110 днів) – прийняття рішення про утворення територіальних виборчих округів (публікація у 3-денний строк в загальнодержавних друкованих ЗМІ, в 7-денний – у регіональних ЗМІ).
15 грудня (не пізніш як за 100 днів) – порядок надання ефірного часу та друкованих площ.
25 грудня (за 90 днів) – можливість партії, що вийшла зі складу блоку, висувати кандидатів у депутати; закінчення висування кандидатів у депутати.
30 грудня (за 85 днів) – закінчення подання документів до ЦВК для реєстрації кандидатів у депутати, включених до виборчого списку партії (блоку).
9 січня (не пізніш як за 75 днів) – повторне подання заяви про реєстрацію кандидатів у депутати, включених до списків партії (блоку).
13 січня (за 71 день) – остаточне рішення ЦВК щодо реєстрації кандидатів у депутати, включених до списків партії (блоку).
16 січня (не пізніш як за 68 днів) – центральний керівний орган партії (блоку) подає ЦВК список осіб від партії (блоку) – членів цієї партії (партій, що входять до блоку) або безпартійних, не більше однієї кандидатури до однієї комісії, для включення їх до складу відповідних окружних виборчих комісій.
Рішення про утворення окружних виборчих комісій та про їхній склад публікується ЦВК у 3-денний строк в загальнодержавних друкованих ЗМІ та в 7-денний строк – у регіональних.
19 січня (не пізніш як за 65 днів) – партія (блок) зобов'язана відкрити накопичувальний рахунок виборчого фонду. Інформація про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду партії (блоку) та його реквізити одноразово публікуються ЦВК в газетах „Голос України" та „Урядовий кур'єр" не пізніш як на п'ятий день після отримання повідомлення установи банку про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду партії (блоку) за рахунок коштів, що виділяються на підготовку і проведення виборів з Державного бюджету України. Подальша інформація про реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду партії (блоку) публікується в друкованих засобах масової інформації за рахунок коштів виборчого фонду партії (блоку).
24 січня (не пізніш як за 60 днів) – утворення окружних виборчих комісій; встановлення форми відкріпного посвідчення.
27 січня (не пізніш як за 57 днів) – направлення попереднього розкладу ефірного часу трансляції передвиборних агітаційних теле-, радіопрограм із зазначенням дати і часу виходу їх в ефір до ЦВК.
31 січня (не пізніш як за 53 дні) – визначання черговості надання партіям (блокам) ефірного часу згідно із жеребкуванням.
3 лютого (не пізніш як за 50 днів) – утворення виборчих дільниць. Не пізніш як на 5 день публікується рішення окружних виборчих комісій про утворення виборчих дільниць у регіональних та місцевих друкованих ЗМІ.
8 лютого (не пізніш як за 45 днів) – уповноважена особа партії (блоку) у відповідному територіальному або загальнодержавному виборчому окрузі подає до відповідної окружної виборчої комісії список осіб від партії (блоку) або безпартійних, не більше однієї кандидатури до однієї виборчої комісії, для включення їх до складу відповідних дільничних виборчих комісій.
Рішення про утворення дільничних виборчих комісій публікується в регіональних та місцевих друкованих ЗМІ не пізніш як на 5 день після дня його прийняття.
15 лютого (не пізніше як за 32 дні) – затвердження форми і тексту виборчого бюлетеню.
18 лютого (не пізніш як за 35 днів) – останній день виходу партії зі складу блоку; можливість партій, що входять до блоку, прийняти рішення про розпуск виборчого блоку; утворення дільничних виборчих комісій; передача відкріпних посвідчень окружним виборчим комісіям.
21 лютого (не пізніш як за 32 дні) – окружна виборча комісія передає разом зі списками виборців бланки відкріпних посвідчень дільничним виборчим комісіям.
23 лютого (не пізніш як за 30 днів) – окружна виборча комісія визначає в межах територіального виборчого округу, утвореного на території великого міста, одну велику або середню звичайну виборчу дільницю, а в межах інших територіальних виборчих округів – по одній великій або середній звичайній виборчій дільниці на території кожного міста обласного значення або районного центру кожного району, а також у курортних місцевостях, що входять до складу територіального виборчого округу, на яких будуть голосувати виборці, включені до списку виборців на підставі відкріпних посвідчень.
Не пізніше як **1** та **19 березня** – направлення іменних письмових запрошень.
Початок передвиборчої агітації – з моменту прийняття ЦВК рішення про реєстрацію кандидатів у депутати, включених до списку партії (блоку).
З 11 березня – заборона засобам масової інформації усіх форм власності, що діють на території України, поширювати інформацію про результати опитувань громадської думки щодо партій (блоків) – суб'єктів виборчого процесу.
16 березня (не пізніш як за 10 днів) – прийняття рішення ЦВК про скасування реєстрації всіх кандидатів у депутати, включених до виборчого списку партій (блоку).
21 березня (не пізніш як за 5 днів) – можливість громадянином подати скаргу про допущені при складанні списку виборців неправильності, в тому числі невключення, неправильне включення або виключення зі списку виборців його або інших осіб.
23 березня (не пізніш як за 3 дні) – можливість громадянином подати скаргу про допущені при складанні списку виборців неправильності, в тому числі невключення, неправильне включення або виключення зі списку виборців його або інших осіб; прийняття ЦВК рішення про скасування реєстрації окремого кандидата в депутати, включеного до виборчого списку партії (блоку).
24 березня до 20 годин вечора – виборець може звернутися до дільничної виборчої комісії з письмовою заявою з проханням видати йому відкріпне посвідчення на право голосу на виборах депутатів та виключити його зі списку виборців.
24 березня (не пізніш як за 2 дні) – можливість громадянином подати скаргу про допущені при складанні списку виборців неправильності, в тому числі невключення, неправильне включення або виключення зі списку виборців його або інших осіб, атакож на явність чи відсутність відміток про нездатність виборця самостійно пересуватися до місцевого суду за місцем перебування виборчої дільниці, рішення за якою видається в день прийняття.
24:00 24 березня – час закінчення передвиборної агітації.
До 12:00 25 березня – виборець, який має намір проголосувати на підставі відкріпного посвідчення, звертається до окружної виборчої комісії територіального виборчого округу, зазначеного на відкріпному посвідченні, із заявою, яка подається разом з відкріпним посвідченням та документом, в якому зроблено відмітку про видачу відкріпного посвідчення.
15:00 25 березня – час припинення витрачання коштів з поточних рахунків виборчого фонду партії (блоку)
8:00-20:00 26 березня – день голосування.
10 квітня – останній день встановлення результатів виборів депутатів.
15 квітня – останній день оприлюднення результатів виборів депутатів у газетах „Голос України" та „Урядовий кур'єр". Список обраних депутатів публікується із зазначенням в алфавітному порядку їхніх прізвища, імені, по батькові, року народження, освіти, посади (заняття), місця роботи, місця проживання, партійності, суб'єкта висування.
5 травня – подання обраними особами документів для реєстрації їх народними депутатами України.

Календар українського націоналіста

6 грудня – День Збройних сил України.
6 грудня 1635 р. – поляки стратили козацького гетьмана Івана Сулиму.
6 грудня 1919 р. – розпочався Перший зимовий похід Армії УНР.
7 грудня 1870 р. – помер Михайло Вербицький, автор музики Державного Гімну України.
8 грудня 1991 р. – у Біловезькій Пущі біля Бреста керівники України, Білорусі та Росії ухвалили рішення про ліквідацію СРСР.
9 грудня 1863 р. – народився Борис Грінченко.
10 грудня 1933 р. – помер Володимир Леонтович, український письменник, культурний і громадський діяч.
12 грудня 1764 р. – Катерина II скасувала Гетьманщину в Україні.
12 грудня 1890 р. – народився Андрій Мельник, полковник УСС, голова проводу ОУН.

ДОПОМОЖІМО ДИТИНІ!

Всеукраїнський благодійний фонд „Соборність" звертається за допомогою до всіх людей доброї волі.

Нашій співвітчизниці 16-річній Інні Ясен з Рівненщини проведено складну операцію на серці в Assistance Hopitaux Publique de Paris у Франції. Це вже третя операція, яку перенесла Інна, першу в 1990 – в Москві, другу в 2000 – в Києві, але і ці оперативні втручання на серці не виправили усіх серцевих вад, які є в дівчинки від народження, потрібна була ще третя операція.

Таких операцій, якої потребувала Інна, в Україні на сьогодні ще не проводиться. За порадою проф. Василя Лазоришинця з Інституту серцево-судинної хірургії, фонд „Соборність" звернувся в Assistance Hopitaux Publique de Paris у Франції. Після довгого листування і переговорів Інна отримала запрошення на лікування, кошторис операції становив 20 тис. євро.

Ці кошти були зібрані зусиллями Українсько- Американської Фундації „Воля" у США.

Фундація „Воля" є ініціатором і фундатором програми „Дар життя", яку вже шість років проводить на Україні фонд „Соборність" і завдяки якій більше як 400 дітей з вродженими вадами серця могли отримати фінансову допомогу при операціях на серці в Україні.

Пошук лікарні, а пізніше коштів на операцію Інни Ясен тривав більше року.

Але врешті Інна змогла поїхати на лікування. Ризик при операції в Інни був дуже високий, але вона вижила, її стан покращується з дня на день, вона переведена з реанімації в палату. Мама, яка супроводжує Інну, перебуває в родині українців в Парижі.

Але через надзвичайну складність операції і важкий післяопераційний перебіг вартість кошторису збільшилася. Потрібно ще 14 тисяч євро.

Дорогі люди! Ми не можемо залишити цю дитину напризволяще. Просимо всіх, хто має можливість, відгукнутися і допомогти цій дитині, своїми пожертвами покрити вартість лікування. Не будемо байдужими до чужої біди. Пам'ятаймо, що добро завжди повертається добром.

Подаємо реквізити Українсько–Американської Фундації „Воля" у США Ukrainian American Freedom Foundation, Inc BANK OF NEW YORK NEW YORK USA S. W. I. T. IRVT US 3N, ACC. # 890-0060-077 і фонду „Соборність" для перерахування коштів на лікування Інни Ясен.

Всеукраїнський благодійний фонд "Соборність": р/р 26001301243440 МФО 322250 код 21665057 в Київському міському відділенні Промінвестбанку.

За інформацією і з пропозиціями просимо звертатися за тел.: 2464209, 2464177, 8 067 4408834 до керівника програми „Дар Життя" в Україні Лесі Брацюнь.

Видавець Конгрес Українських Націоналістів
Засновник Степан Брацюнь
Редакційна колегія Іван Белебеха, Іван Головацький, Анатолій Погрібний, Ярослав Радевич-Винницький, Степан Семенюк

Адреса редакції: 01001, вул. Хрещатик, 21, пом. 111, м.Київ; тел./факс (044) 279-78-08
e-mail: nacija@ukr.net
www.nacija.org.ua
Адреса видавця: 01004, вул. Горького 3б, м. Київ, тел./факс 235-37-61
Головний редактор Микола Гук

Реєстраційне свідоцтво: Серія КВ № 7970, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України 08.10.2003р.
Передплатний індекс: 09715
Банківські реквізити: СПД Брацюнь Степан, р/р №26001016925980 в банку "Фінанси і кредит", ТОВ м. Київ, МФО 300131, ЄДРПОУ 2305606776

Газету набрано і зверстано у комп'ютерно-видавничому центрі Конгресу Українських Націоналістів.
Газету видрукувано у ВАТ "Видавництво "Київська правда"
Замовлення № 3832
Наклад 120 000 примірників
Ціна договірна

Наші корпункти

Вінниця	Гусар Віталій	(0432) 32-05-03
Дніпропетровськ	Береза Юрій	(0562) 45-09-60
Донецьк	Олійник Марія	(062) 337-23-48
Житомир	Крук Микола	(0412) 44-52-32
Запоріжжя	Тимчина Василь	(0612) 67-31-82
Івано-Франківськ	Салига Роман	(0342) 3-11-35
Кіровоград	Тріщенко Віктор	(0522) 32-23-48
Київська обл.	Сахацький Олександр	(044) (297)27-5-70
Київ	Мохналь Михайло	(044) 278-63-89, 279-68-34
Луганськ	Костянтин Філімоненко	(0642) 53-96-85
Луцьк	Максимович Олег	(03322) 723935, 722142
Львів	Вовк Михайло	(0322) 38-67-63
Миколаїв	Яценьо Софія	(0512) 29-07-90
Мукачеве	Ференц Петро	(03131) 2-25-45
Одеса	Парфенюк Василь	(048) 75-83-113
Полтава	Квачова Олеся	(0532) 28-053
Рівне	Кривко Ігор	(0362) 22-20-26
Севастополь	Проценко Володимир	(0692) 48-79-46
Сімферополь	Овчарук Василь	(0652) 29-77-43
Суми	Перетятько Олексій	(0542) 25-88-98
Тернопіль	Чибрас Володимир	(0352) 52-56-91
Харків	Дяків Богдан	(0572) 16-02-18
Херсон	Петренко Володимир	(0552) 26-50-56
Хмельницький	Вітряний Олесь	(0382) 65-32-01
Черкаси	Гафінова Любов	(0472) 45-12-05
Чернівці	Лютик Віктор	(0372) 51-02-72
Чернігів	Рябченко Валерій	(04622) 4-38-81

Передавайте часопис "Нація і держава" з хати до хати, з рук у руки!